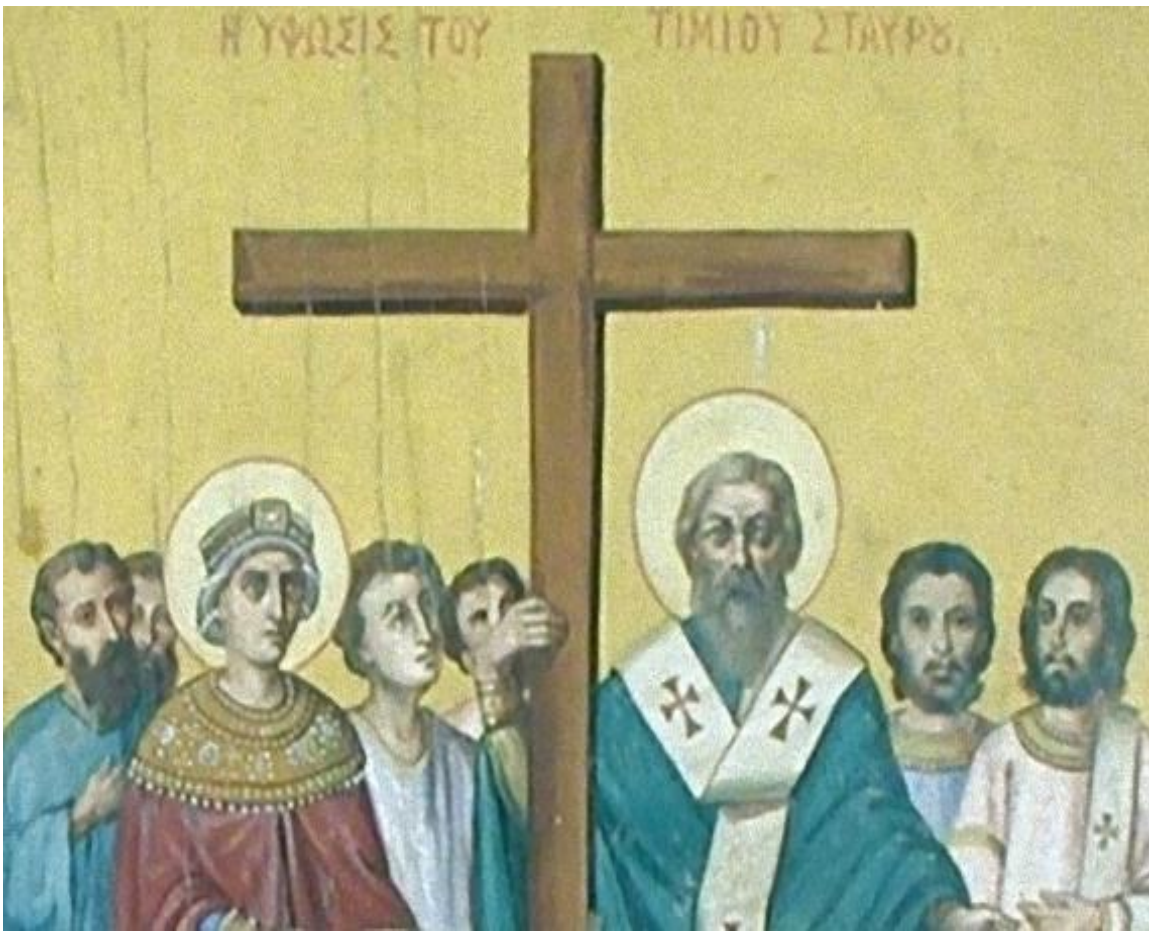

Λόγος στην ύψωση του Τιμίου Σταυρού.

Άγιος Ανδρέας αρχιεπίσκοπος Κρήτης.

Μεγάλες γιορτές.

Ας κινήσωμεν, αγαπητοί αδελφοί, σήμερα τα χείλη ωςάν άλλην κινύραν. «Αναλάβωμεν ψαλτήριον και κιθάραν», και ας «ψάλωμεν τω Θεώ, ψάλωμεν συνετώς». Ας ψάλωμεν τα ένδοξα και θαυμαστά της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού. Ας μάθωμε την Ύψωσιν του Σταυρού, η οποία είναι μεγάλη και υπερκόσμιος, και ότι η εύρεσις του δεν εορτάζεται ματαιώς εις τας ανά την οικουμένην Εκκλησίας του Θεού.

Υψούται λοιπόν ο Σταυρός, φανερούμενος από τα σπλάγχνα της γης, αυτός που μέχρι πρό τινος εκρύπτετο λόγω φθόνου. Υψούται ο Σταυρός, όχι δια να δοξασθή – διότι ποία δόξα μεγαλύτερη θα μπορούσε να λάβη, αφού επάνω εις αυτόν εσταυρώθη ο Χριστός; αλλά δια να δοξασθή ο Θεός, ο Οποίος προσκυνείται και κηρύσσεται ως «Εσταυρωμένος»;

Υψούται ο Σταυρός, δια να υψώση μαζί του την δύναμιν του γένους ημών των Χριστιανών. Υψούται ο Σταυρός, δια να ταπεινώση τον υπερήφανον διάβολον. Υψούται ο Σταυρός, δια να δεσμεύση τον ισχυρόν εχθρόν, και να του αφαιρέση την δυνατότητα να χρησιμοποιή ως ιδικούς του εμάς, τους λυτρωθέντας πλέον, ανθρώπους.

Υψούται ο Σταυρός, δια να αποδείξη μάταιον τον φθόνον των Ιουδαίων· δια να μη ξεχασθή ενταφιασμένος μέσα εις την γην, ο θησαυρός της ζωής· δια να κερδίσωμε εμείς τον Μαργαρίτην, τον οποίον εφανέρωσαν οι σταυρωταί και χωρίς να το θέλουν.

Επειδή δηλαδή δεν ήτο δυνατόν να ξεχασθή τελείως ο θησαυρός αυτός της ζωής, αυτοί δε οι ταλαίπωροι εδοκιμάζοντο με ποικίλες τύψεις συνειδήσεως, ελεγχόμενοι από την κακία τους, και επειδή ήτο αδύνατον να διαφύγουν το παντέφορο μάτι του Θεού, τι κάμει ο Θεός, ο Οποίος «εργάσατο» την «παγκόσμιον σωτηρίαν εν μέσω της γης» εν τω Σταυρώ και δια του Σταυρού;

Εις μεν την Βασίλισσαν Ελένην εμβάλλει ιερόν και ζέοντα πόθον, εις δε τους Ιουδαίους φόβον που συντάρασσε την ζωήν τους. Αυτοί λοιπόν αφού διεπίστωσαν ότι είναι απαραίτητος η έρευνα, «ποιήσαντες την ανάγκην φιλοτιμίαν», εφανέρωσαν το πολύτιμον τούτο Σύμβολον. Έτσι λοιπόν ο Σταυρός απεκαλύφθη μέσα από τα σπλάγχνα της γης, ωσάν από άλλο ουράνιο στερέωμα, καταστράπτων το Δεσποτικό φως ωσάν ήλιος.

Εφανερώθη λοιπόν από τα σπλάγχνα της γης το σημείον του Χριστού, δια του οποίου ο σκοτεινός άδης συνεκλονίσθη και ελευθέρωσε τας ψυχάς που κατείχε μέσα του.

Απεκαλύφθη ο Σταυρός του Κυρίου από τα κατώτερα μέρη της γης ως νυμφίος εκ παστάδος· δι' αυτού η εξ εθνών Εκκλησία, αφού ενυμφεύθη με τον Χριστόν, απέβαλε την επικρατούσα τότε ειδωλολατρικήν αθειάν.

Απεκαλύφθη ο νοητός μαργαρίτης των πιστών, ως πολύτιμος λίθος κεκοσμημένος με το στεφάνι του Χριστού, δια να καταστράψη όλη την οικουμένη.

Απεκαλύφθη το στολίδι της Εκκλησίας, ο Σταυρός του Κυρίου, ο οποίος δίδει αληθινή ομορφιά εις όλην την κτίσιν.

Απεκαλύφθη σαν από φυλακή ο ανεύθυνος, δια να ανακαλέση από την αμαρτία, αυτούς που ήσαν υπεύθυνοι εις αυτήν· εβγήκε από τα δεσμά ο αδέσμευτος, δια να λύση τους δεσμίους από τα δεσμά της αμαρτίας.

Εφανερώθη από τα σκοτεινά έγκατα της γης η λυχνία του φωτός, δια να λύση την νύκτα της αγνωσίας και να καταλάμψη το φως της επιγνώσεως του Θεού.

Από το βιβλίο: «ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΝ. Πατερικοί Λόγοι σε Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές». Ενωμένη Ρωμηοσύνη. Σειρά: Πατερικός άμβων 1, Θεσσαλονίκη 2020, σελ. 766.

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>